



Bogár László: A Sárkány éve

2024 január 16. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A világ ma egy sokdimenziós globális háború színtere.

A kínai horoszkóp szerint 2024 a Sárkány éve, amelyet a rendkívül gyors, impulzív energiákkal örvényl? nagy változások jellemeznek majd. Érdekes ennek kapcsán eltöprengeni azon, hogy miért is van olyan mély különbség a

„keleti” sárkány és a „nyugati” sárkány között.

Míg a nyugati mesékben a sárkány a kozmikus pusztító energiák megtestesítője, addig Keleten, leginkább az ősi kínai kultúrában a sárkány éppen ellenkezőleg a legelmélyültebb létértelmezési logikát testesíti meg. A magyar népmesék nyelvén „lefordítva” a kínai sárkány sokkal inkább felel meg annak, amit a táltos paripa jelent az ősi történeteinkben. A nyugodt elmélyült létismeret, a bölcsesség és a hűség szolgálatát megjelenítője, akinek áldozatkész segítsége nélkül meséink hűsége sokszor végleg elbukna. (És mégis a táltos fordul a hűshöz így, „mit parancsolsz édes gazdám”). Nem véletlen tehát, hogy a sárkány minden ősi kínai szertartás legfőbb szereplője, a világ bölcs értelméhez szükséges energiák legfőbb szimbóluma. És mi tagadás aligha van most fontosabb a világ számára, mint az elmélyült tudásra épülő bölcsesség, amelyre ebben az egyre inkább kavargó drámai örvénylésben helyes döntések épülhetnek.

A Sárkány éppen arra tanít a keleti létértelmezés szerint, hogy az emberben rejlik kozmikus energiákat miként lehetne úgy irányítani, hogy az emberi cselekedetek ne a rombolás, hanem az átgondolt alkotó energiák megnyilvánulásai legyenek. Ezért is int minket a keleti bölcsesség arra, hogy ne legyen bennünk félelem, szorongás, aggodalom, ne legyen harag, düh, indulat, mert ezek elhomályosítják az ítéletünket. Ha viszont nem tudunk helyesen ítélni, akkor nem tudunk helyesen dönteni sem, és ha nem tudunk helyesen dönteni, akkor nem tudunk helyesen cselekedni sem. Ha pedig egy emberi közösség, ami akár maga az emberiség egésze is lehet, tartósan képtelennek bizonyul helyesen cselekedni, annak drámai következményei lehetnek.

És ha körül nézünk 2024 januárjának világában, akkor szinte csak ezekkel a drámai következményekkel szembesülünk. És bár a „meg nem gondolt gondolat” egyre pusztítóbb következményei egyre fenyegetőbb módon mutatkoznak meg világunkban, most így az év elején mégsem tehetünk egyebet, mint hogy számba vesszük azokat a kritikus elágazási pontokat, amelyek meghatározhatják ennek az évnek, és az ezt követő időknek az alapvető változásait.

A világ ma egy sok dimenziós globális háború színtere. A háború egyes „frontvonalai” látványosak és véresek, míg vannak sokkal rejtettebb, mondhatni „láthatatlan” frontvonalak is, amelyek éppen „láthatatlanságuk” okán akár veszélyesebb következmények hordozói is lehetnek, mint a „látványosított”, sokszor éppen ezért inkább véres színjátékként értelmezhető frontszakaszok.

Ennek a sokdimenziós „létháborúnak” a legmélyebb oka a modern Nyugatnak az a végzetes kísérlete, hogy a világot egységes civilizációvá tegye, ami persze egyet jelentett a világ „nyugatosításával”, vagyis a modern nyugati létidiktatúrájával. Ironikus módon tehát a liberális demokrácia és szabad piacgazdaság kombinációja apologetikus önbemutatójával szemben a világtörténelem leginkább élcsökkenő és pusztító diktatúráját jeleníti meg. Ez az az alapvető lét-hazugság, ami mindent meghatároz, és mivel, ahogy Bibó István fogalmaz, „a dolgokat nevükön nevezni nem lehet és nem is szabad”, így marad a zsákutca végére jutott világ egyre zavarosabb örvénylése.

Amerikának, mint globális birodalomnak a menetrendszerű összeomlása (akárcsak az elmúlt öt évszázad ezt megelőző birodalmiáé) önmagában is nagy dráma, de a modern nyugati egész létszervezési módjának közelgő összeomlása ennél is nagyobb és az egész emberi létezését átható tragédia. Legfőképpen azért, mert a világ szellemi értelemben teljesen felkészületlen ennek a következményeire. Nincs semmiféle elméleti talapzata egy az eddig kényszerűen követett „nyugatoság” alternatíváját jelenteni képes létszervezési módnak, így a legvalószínűbb forgatókönyv a káosz további elmélyülése.

Az egyetlen vigasztaló eleme ennek az eléggé vigasztalannak tetsző helyzetnek, hogy e globális örvénylés egyetlen lokalitás számára sem teszi teljesen lehetetlenné azt, hogy gyakorlatias és kreatív lét-kísérletekkel próbálja üzemeltetni az üzemeltethetlent. A 2024-es év két választása számos tanulsággal szolgálhat arra nézve, hogy a lokalitásoknál nagyobb léptékű társadalmi aggregátumokban van-e bármilyen esély, megmutatkozhat-e bármilyen jel a reménykeltő irányú változásokra. Az egyik az Európai Parlamenti választás, a másik az amerikai elnökválasztás.

Nem nagyon lehet persze illúzió, mindkét választás a narratívák háborújának kaotikus örvénylései közepette zajlik majd, hisz a dolgok néven nevezésére aligha nyílik tér. De hogy a dolgok néven nevezésére irányuló szándékok egyáltalán képesek-e megmutatni magukat, meddig s miként jutnak el a dolgok kimondásáig az sok tanulsággal szolgálhat.

Az egyre nyilvánvalóbb, hogy Kína, mint a „nem-Nyugat” meghatározó entitása egyre fontosabb szerepet játszik majd e végzetesnek látszó történelmi zsákutcából való békés kihátrálásban. A legmélyebb paradoxon Kína és az

egész „nem-Nyugat” számára az, hogy éppen a nyugat létszerveződési elveinek elképesztő sikeresség? megvalósításával jutottak el a Nyugattal való lételméleti mélység? szakításig. Hogy erre a soha nem látott mélység? paradoxonra milyen válasz születhet egyáltalán, azt egyelőre nem tudjuk. De hogy a keleti Sárkány elmélyült bölcsességére nagy szükség lesz 2024-ben abban egészen biztosak lehetünk.

Bogár László

A szerző közgazdász

www.magyarhirlap.hu



Ajánló